palees käinud oli, siis kinnitas tema oma wanematele, et tema oma jalga iial enam ühe seesuguse maja läwe üle tõsta ei taha. Muusika, maalimine ja looduse ilu oliwad temale aga armsad, tema luuletas ise ja luges suure himuga Wana-Greeklaste luuletusi. Aga juba poisikese-põlwel oli pühakirja lugemine temal kõige armsam, mille õpetused selle-aegse elukõrklusega nii wähe kokku mahtusiwad ja mille prohweti-sõnad pattudele nii raskeid nuhtlusi ähwardasiwad. Tundide kaupa wõis tema kui poisike ja kui noormees altarite istete peal ja metsade warjus maas olla ja omale silmapisaratega jõudu paluda, kõrgete ja madalate umbwooruste wasta wõidelda, mida tema igal pääwal oma ümber nägi.

Noore Girolamo hoidmine ükſiku elu ja maailmast põgenemise poole saiwad täit wõimust tema üle, kui armastuse tuli ka tema noores südames üles leekas, tema seda üheſt kõrgemast seisusest neiule tunnistas ja wastuseks sai: „Üks Strozzi ei alanda ennast mitte ühendusele ühe Savonarolaga!“ See meel, mis ennast enne juba maailmast lahutanud, pööris ennast nüüd ainult jumalikkude asjade poole, ja kui weel ühe munga jutlus teda läbi oli põrutanud, siis oli tema nõu kloostresse minna kindel. Jürikuu 24. pääwal 1475 läks tema salaja wanemate majast ära ja

astus Bolognas püha Dominikuse kloostresse. Sealt kirjutas tema wanematele: „Mis mind sundinud on kloostresse minema, see on maailma määratu wiletsus ja inimeste kurjus, roojus, pettus, kõrklus, ebajumalate teenistus, needmine ja Jumala-teutamine igal wiisil; nii kaugele on maailm juba jõudnud, et üht õiglast inimest enam ei leita. . . Mina ei wõinud Italia pimestatud rahwaste kurjust enam wälja kannatada, kus kõik woorus kadunud on ja kõik toorus höitseb. . . Kas ei pia Teie seda mitte üheks armuks, et üks Teie poegadest Kristuse wõitleja on? Kui Teie minu hinge rohkem armastate, kui minu ihu, siis piate höiskama selle auu üle.“ — Just alandlik ei ole see ühe 23aastase noormehe kiri küll mitte, aga iseenese-tundmise ja patukahjetsemise sügawuste sisse on Savonarola järgmine elu teda küll wiinud, kui tema ka kõige oma eluaea selles kindel oli, et Jumal teda iseäranis suurtele ja kõrgetele tegudele kutsunud.

Bologna kloostres oleks woorus-agar noormees hea meelega kõige alamaid teenistusi tallitanud, aga tema ülemad tundsiwad pea tema waimu ära ja juhatasiwad teda teaduslikule õppimisele. Teda pandi sisseastujate õpetajaks ja seitse aastat on tema üliteadust õpetanud, kunni teda kathedre pealt kantsle peale kutsuti ja pühakiri jälle kõige tema

Eesti-maa-rahwa Kalender 1890, lk. 22